

[Socialministeren]

I begrundelsen for spørgsmålet er anført, at det er uforståeligt for pensionister, der er blevet enlige i 1978 umiddelbart før boligydelseslovens ikrafttræden, at de ikke kan modtage boligydelse i lighed med pensionister, der bliver enlige i 1979.

Der tænkes med spørgsmålet formentlig på reglerne i boligydelsesloven om forhøjelse af egenbetalingen, når boligen er for stor.

Hovedreglen er, at der sker forhøjelse af egenbetalingen, når der i boligen er 2 eller flere værelser mere end antallet af beboere, jfr. lovens § 13, stk. 3.

Efter reglen i § 13, stk. 4, forhøjes egenbetalingen dog ikke, selv om antallet af husstandsmedlemmer bliver formindsket. Denne undtagelsesbestemmelse gælder ved den ændring af forholdet mellem antallet af værelser og antallet af husstandsmedlemmer, der er en følge af, at pensionistens ægtefælle dør eller bliver optaget på plejehjem m. v. Reglen gælder både, når begivenheden vedrører pensionistens ægtefælle, og når den vedrører en person, som levede sammen med pensionisten i et ægteskabslignende forhold.

Det er dog en betingelse, at ændringen i antallet af husstandsmedlemmer indtræder efter, at boligydelsesloven trådte i kraft den 1. januar 1979.

Med dette forhold har reglen karakter af en undtagelse fra hovedreglen for nogle velafgrænsede situationer, hvor den sædvanlige beregningsregel kunne virke for hårdt.

Hvis undtagelsen skulle udvides til også at omfatte tilfælde, hvor en pensionist er blevet enlig før lovens ikrafttræden, vil det være vanskeligt at fastsætte en hensigtsmæssig dato for, hvornår ændringen i antallet af husstandsmedlemmer skal være indtruffet. Efter ministeriets opfattelse ville en hvilken som helst dato også kunne skabe grænsetilfælde, som af den enkelte føles mindre rimelig.

Socialministeriet finder således ikke anledning til at foreslå de gældende regler ændret.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (18/1 79) af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren kommentere de forlydender, der er om, at der arbejdes på at åbne et salgsted for afgiftsfri alkohol i ankomsthallen i udenrigsgården, så flyrejssende ved ankomsten kan købe afgiftsfri varer, og vil mi-

nisteren i bekræftende fald hindre, at salgstedet etableres?«

(Spm. nr. 498).

Begrundelse.

Når man påtænker at åbne et udsalgsted med afgiftsfri alkohol, er det, fordi man regner med, at passagerer vil købe mere ved ankomsten, idet de da ikke skal transportere varerne så langt. Det må siges at være uheldigt. Ved afgiftspolitik forsøger staten at mindske alkoholforbruget. Ved oprettelse af endnu et afgiftsfrit udsalgsted modarbejdes denne tendens yderligere.

Besvarelse (24/1 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Jeg er ikke bekendt med, hvorfra de nævnte forlydender kan stamme, men jeg kan oplyse, at der ikke for toldmyndighederne eller ministeriet for offentlige arbejder, herunder Københavns lufthavnsvæsen, foreligger ansøgning om tilladelse til afgiftsfrit salg af alkohol i ankomsthallen i udenrigsgården i Kastrup.

Det afgiftsfri salg af spiritus m. v. i lufthavnen er for tiden reguleret for en 5-årig periode fra 1. maj 1978 ved den med Sterling Airways indgåede forpagtningskontrakt vedrørende de toldfri butikker i afgangshallen.

Jeg kan endelig oplyse, at jeg, hvis spørgsmålet om afgiftsfrit salg af alkohol til ankomende flypassagerer måtte blive rejst over for mig, ikke har til hensigt at støtte et sådant forslag.

Til *indenrigsministeren* (18/1 79) af:

Arentoft (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre i bestemmelserne i bekendtgørelse om folkeregistre nr. 509 af 15. september 1978 vedrørende »adresseoplysninger« og derved hjælpe dansk erhvervsliv til at undgå to skriftlige henvendelser à 15 kr. til to kommuner, når kunden er fraflyttet sin oprindelige kommune uden at opgive ny adresse?«

(Spm. nr. 500).

Begrundelse.